



בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו

ב"ל 10-06-27366-20 נ' המוסד לביטוח לאומי



בפני : כב' השופטת לאה גליקסמן – סגנית נשיא

התובעים

ע"י ב"כ עו"ד עירא הדר

הנתבעים:

המוסד לביטוח לאומי 513436175
ע"י ב"כ מירב ירושלמי

פסק דין

1. התובע הגיש למוסד לביטוח לאומי תביעה להכיר בו כבן זוגו הידוע בציבור של המנוח נר [REDACTED] ז"ל, ת.ז. [REDACTED] (להלן – המנוח) וכזכאי לקצבת שאירים על פי סעיף 238 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב] התשמ"ד – 1984. התביעה נדחתה על ידי המוסד לביטוח לאומי, ובהמשך לכך הגיש התובע תביעתו לבית הדין.
2. קדם משפט התקיים ביום 15.12.2010, וב"כ המוסד הודיעה בקדם משפט כי התיק יועבר לשיקול מחדש. בהודעה מיום 16.1.2011 הודיע המוסד כי, לאחר בחינה מחודשת הוחלט להכיר בתובע כידוע בציבור של המנוח, וביקש לתת להודעתו תוקף של פסק דין.
3. להכרעת בית הדין נותרה המחלוקת האם יש לחייב את המוסד לביטוח לאומי בהוצאות ואם כן – באיזה שיעור.
4. התובע טען כי יש לחייב את המוסד לביטוח לאומי בתשלום הוצאות לדוגמא, וטען כי מחדלי המוסד לביטוח לאומי נוגדים כל אמת מידה בה מחויבת רשות מנהלית, גרמו להכבדה מיותרת על בית הדין ולבזבוז זמן שיפוטי יקר וגרמו לתובע הוצאות משפט מיותרות. לעניין זה טען התובע כי:
 - 4.1. עם הגשת התביעה מילא התובע שאלון לידועים בציבור ותצהיר אודות חייו המשותפים עם המנוח.
 - 4.2. ביום 9.3.2010 המציא התובע למוסד לביטוח לאומי את פסק דינו המקיף והמנומק של בית דין זה בתביעתו של התובע כנגד קרן מקפת (להלן – פסק הדין), בו נקבע כי התיוע הוא ידוע בציבור של המנוח וזכאי לפנסיות



בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו

ב"ל 10-06-27366 נ' המוסד לביטוח לאומי

שאיירים מקרן הפנסיה. למרות האמור, המוסד לביטוח לאומי שב ודחה באופן לקוני את תביעתו של התובע.

4.3 גם הגשת כתב התביעה לא נרמה למוסד לביטוח לאומי לערוך בדיקה עניינית של נסיבות המקרה, והמוסד טען בכתב ההגנה כי פסק הדין אינו מהווה תקדים מחייב עבורו וכי **"לא נמצאה כל דרך להכיר בתובע כידוע בציבור של המנוח"**. ולזולו של המוסד בפסק הדין באה לידי ביטוי גם בעובדה שהמוסד טען בכתב ההגנה כי לא התקיים התנאי למגורים משותפים, בניגוד לקביעה בפסק הדין.

4.4 עובר לדיון קדם משפט לא טרח המוסד לביטוח לאומי לערוך בחינה מתבקשת של המקרה, וליתן את המשקל הראוי לפסק הדין.

4.5 רק בדיון עצמו, לאחר שבית הדין תהה על פשר עמדתו של המוסד, התעשת המוסד והודה כי ראוי לבחון את התיק מחדש ורק אז הוא הואיל לערוך את הבדיקה שהיה עליו לערוך מלכתחילה.

5. המוסד לביטוח לאומי טען כי התביעה לקצבת שאירים אושרה בשלב מקדמי של הליך ולכן יש לדחות את הטענה כי בזובו זמן שיפוטי יקר; לא הוגשו תצהירים וסיכומי טענות הצדדיים; בייכ התובע לא הצביעה על טעם מיוחד המצדיק פסיקת הוצאות לדוגמא. הנתבע השאיר את שאלת ההוצאות לשיקול דעת בית הדין, בכפוף להלכה בדבר הוצאות בתביעות נגד המוסד, ובשים לב כי בתיק זה התקיימה ישיבה מקדמית אחת ולא נשמעו הוכחות.

6. לאחר בחינת טענות הצדדים וכלל החומר שבתיק אני קובעת כמפורט להלן.

7. אכן, ככלל, כאשר מסכים המוסד לביטוח לאומי לקבלת תביעה בשלב המקדמי, אם בכלל בית הדין מחייב את המוסד לביטוח לאומי בהוצאות, החיוב הוא בשיעור הוצאות מתון יחסית.

8. יחד עם זאת, במקרה הנדון, לאחר מתן פסק דינו של בית הדין האזורי בתליך בין התובע לבין קרן הפנסיה הייתה בפני המוסד לביטוח לאומי תשתית עובדתית שהצדיקה כי המוסד ישקול עמדתו מחדש, כפי שבסופו של דבר נעשה לאחר קדם משפט. לא הובא כל נימוק המסביר מדוע הבחינה מחדש שנערכה לאחר קדם המשפט לא יכולה להיערך לאחר שהתובע המציא את פסק דינו של בית הדין האזורי, בטרם הגשת התביעה לבית הדין. עם זאת, יש



בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו

ב"ל 10-06-27366 נ' המוסד לביטוח לאומי

להתחשב בכך שהמוסד לביטוח לאומי הסכים לקבלת התביעה לאחר קדם משפט, בטרם הוגשו תצהירי עדות מטעם הצדדים ודיון הוכחות.

9. בהתחשב בכל האמור לעיל אני קובעת כי המוסד לביטוח לאומי ישלם לתובע שכ"ט עו"ד בסך של 4,500 ₪. אם סכום זה לא ישולם בתוך 30 יום מהמועד בו יומצא למוסד לביטוח לאומי פסק הדין יישא הסכום הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד למועד התשלום בפועל.

ניתן היום, ו' ניסן תשע"א, 10 באפריל 2011, בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

לאה גליקסמן, סגנית נשיא



בית הדין האזורי לעבודה בתל-אביב
אני מאשר
 שחתיק זה נכון ומתאים לסקוד
 10.4.11
 תאריך
 49 מזכיר ראשי